

er fornuftigvis givet ved selve Skibets Art og Formaal.

Bestemmelserne er, om end med adskillige Afvigelser, ikke væsensforskellige fra de tilsvarende hidtidige Regler (jfr. Dampskibs Tilsynsloven § 3, Sejlskibs-Tilsynsloven § 2).

A. Nr. 1—9. Den i ren Almindelighed udtalte Hovedregel, at Skrog, Rejsning, Maskineri og Tilbehør skal være forsvarelig bygget, indrettet og vedligeholdt, faar nøjere Indhold ved Henvisningen til de Fordringer, der af ansete Klassifikations-Selskaber stilles som Vilkaar for Opnaelse og Bevarelse af bedste Klasse. Ved at lade Skibstilsynets Virksomhed støtte sig til disse Selskabers Regler, der hviler paa omfattende Indsigt og Erfaring og er afpassede efter Skibenes Typer, Formaal og Fart, vil der vindes Fasthed i Lovens praktiske Anvendelse. Kun saadanne Selskaber kommer i Betragtning, som efter deres Karakter er egnede til at opnaa Administrationens Anerkendelse.

B. C. D. Nr. 10—16 indeholder Hovedregler om Skibes Udstyr i Henseende til Navigeringsmidler, Foranstaltninger mod Ulykkestilfælde, Materiel til Brandslukning og Redningsmateriel. Den nærmere Udformning i Enkeltheder af Regler om disse saavel som om andre lignende Emner maa forbeholdes administrative Forskrifter, for at ikke den Elasticitet skal gaa tabt, som er nødvendig overfor uensartede og skiftende Forhold. — Under Nr. 11 er der paabudt Foranstaltninger til Betyggelse mod, at enten Besætningen eller andre ombordværende under sædvanlige Forhold er udsatte for at komme til Skade uden ved egen Uforsigtighed (jfr. Dampskibs-Tilsynsloven § 2 d. e.). — Slutningen af Nr. 16 er indføjet i Overensstemmelse med Konventionens Art. 40 og Konvention-Reglementets Art. XLII.

E. Nr. 17. Regler om Mandskabets Opholdsrum har hidtil været fastsat administrativt i Henhold til Sølovens § 45. Det gældende Reglement er af 25. Februar 1913. Det er paa sin Plads i Hovedtræk at lovfæste Bestemmelser ogsaa om dette Emne.

F. Nr. 19. Paabudet om Hospitalsrum vil kun undtagelsesvis faa Betydning for Ikke-Passagerskibe. Det kan dog f. Eks. komme til Anvendelse paa større Skoleskibe.

G. Nr. 22. Som nyt Skibsdokument bliver ved denne Lov indført Farts-certifi-

kat (Sikkerheds-Certifikat), jfr. Konventionens Kapitel VII.

Til § 5.

Medens Bestemmelserne i § 4 er anvendelige paa ethvert Skib, kræves der nogle særlige Regler for Passagerskibe.

Nr. 2. Der maa forbeholdes Adgang til at kunne foreskrive særlige Bestemmelser for Passagerskibes Udstyr med Redningsmidler, navnlig med Hensyn til Skibe, der gaar i begrænset Fart.

Nr. 3 og 4. De nugældende Regler for Dækspassagerers Opholdsrum findes i Bekendtgørelse Nr. 193 af 1. August 1912 § 32.

Nr. 5. Nødvendigheden af Hospitalsrum, dettes Størrelse og Indretning maa afgøres under Hensyn til den Fart, hvori Skibet anvendes, og til det samlede Antal af ombordværende, baade Besætning og Passagerer.

Nr. 6. De rejsende bør have Adgang til at kunne forvise sig om, at de lovlig foreskrevne Grænser for Fart og Passagertal ikke overskrides.

Til § 6.

De i §§ 4 og 5 indeholdte Regler for Skibes Bygning og Udstyr giver i Hovedtrækkene et Grundrids, der efter Sagens Natur maa udfyldes i Enkelthederne ved administrative Forskrifter i saadant Omfang, som det ved Forholdene gøres nødvendigt. Ved disse Forskrifters Udfærdigelse er der at tage alt fornødent Hensyn til de mangeartede Forskelligheder, som Skibsfarten frembyder, og særlige Regler maa kunne bringes til Anvendelse overfor særlige Forhold. Dette er ogsaa stemmende med den nu gældende Lovgivning (jfr. Dampskibs-Tilsynsloven § 7, Sejlskibs-Tilsynsloven § 6), ligesom de hidtil udfærdigede Regler i det store og hele vil kunne være normgivende for de Forskrifter, der bliver at udstede paa Grundlag af den nye Lov. — Mindre Passagerskibe, hvilke ikke falder ind under Reglerne i § 5, bør ikke være undtagne et passende Tilsyn.

Til § 7.

De Skibe, paa hvilke Konventionen finder Anvendelse, maa med Hensyn til Bygning og Udstyr yderligere tilfredsstille de Fordringer, der er givne ved Konventionen og det til denne knyttede Reglement. Det bemærkes, at Konventionen vel hovedsagentlig, men ingenlunde udelukkende tager Sigte paa Passagerskibe; saaledes er dens Kapitel V. om Radiotelegrafi gældende ogsaa for Ikke-Passagerskibe (Art. 5, 31—38).